

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

29 березня 2021 р.

02009R0262 — UA — 21.12.2016 — 001.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 262/2009

від 30 березня 2009 року

про встановлення вимог до координованого призначення і використання кодів
запитувачів режиму S для Єдиного європейського неба

(Текст стосується ЄЕП)

(ОВ L 084 31.03.2009, с. 20)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► МІ	ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 2016/2345 від 14 грудня 2016 року	L 348	11	21.12.2016

▼ В

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 262/2009

від 30 березня 2009 року

про встановлення вимог до координованого призначення і використання кодів
запитувачів режиму S для Єдиного європейського неба

(Текст стосується ЄЕП)

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 262/2009

від 30 березня 2009 року

про встановлення вимог до координованого призначення і використання кодів запитувачів режиму S для Єдиного європейського неба

(Текст стосується ЄЄП)

(ОВ L 084 31.03.2009, с. 20)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник	
	№	сторінка	дата
► МІ	ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 2016/2345 від 14 грудня 2016 року	L 348	11 21.12.2016

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 262/2009

від 30 березня 2009 року

про встановлення вимог до координованого призначення і використання кодів запитувачів режиму S для Єдиного європейського неба

(Текст стосується ЄЄП)

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. Цей Регламент встановлює вимоги до координованого призначення і використання кодів запитувачів режиму S (далі — «коди запитувача») для цілей безпечного й ефективного здійснення спостереження за повітряним рухом та цивільно-військової координації.
2. Цей Регламент застосовують до допустимих запитувачів режиму S та до пов'язаних із ними систем спостереження, їхніх компонентів та супутніх процедур, що використовується для координованого призначення або використання допустимих кодів запитувачів.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовують терміни та означення, викладені в статті 2 Регламенту (ЄС) № 549/2004.

Також застосовують такі терміни та означення:

1. «запитувач режиму S» означає систему, що складається з антени та електроніки, що підтримує адресацію окремих повітряних суден через режим Select, відомий як режим S;
2. «код запитувача» означає або ідентифікатор запитувача, або код ідентифікатора спостереження, який використовується для мультисайтового блокування і, можливо, для протоколів зв'язку;
3. «код ідентифікатора запитувача» (далі — код II) означає код запитувача режиму S зі значенням у діапазоні від 0 до 15, який можна використовувати як для мультисайтового блокування, так і для протоколів зв'язку;
4. «код ідентифікатора спостереження» (далі — код SI) означає код запитувача режиму S зі значенням у діапазоні від 1 до 63, який можна використовувати для протоколів мультисайтового блокування, але не можна використовувати для протоколів мультисайтового зв'язку;
5. «мультисайтове блокування» означає протокол, що дозволяє захоплювати цілі режиму S та блокувати їх декількома запитувачами режиму S, які мають зони покриття, що перекриваються;
6. «протоколи мультисайтового зв'язку» означає протоколи, які використовують для координації, у районах, де зони покриття запитувачів режиму S перекриваються, а управління зв'язком здійснюється за більш ніж одну операцію;
7. «ціль режиму S» означає платформу, оснащену транспондером режиму S;
8. «блокування» означає протокол, що дає змогу пригнічувати режимом S усі відповіді на виклики від вже отриманих цілей режиму S;
9. «оператор режиму S» означає особу, організацію або підприємство, яке експлуатує запитувач режиму S або пропонує його експлуатацію, включно із:
 - (a) провайдерами аеронавігаційного обслуговування;
 - (b) виробниками запитувачів режиму S;
 - (c) операторами аеропортів;
 - (d) науково-дослідними установами;
 - (e) будь-яким іншими суб'єктами, уповноваженими експлуатувати запитувачі режиму S;
10. «призначення коду запитувача» означає визначення значень щонайменше для всіх ключових елементів призначення коду запитувача, як зазначено в частині В додатка II.
11. «система призначення коду запитувача» означає систему в рамках Європейської мережі організації повітряного руху і пов'язані з нею процедури, за допомогою яких операторам режиму S через держави-члени надається централізована послуга призначення коду запитувача (далі — «послуга призначення коду запитувача»), що займається опрацюванням заявок на код запитувача і розповсюдженням пропозиції плану призначення коду запитувача;
12. «заявка на код запитувача» означає заявку від оператора режиму S на призначення коду запитувача;
13. «пропозиція плану призначення коду запитувача» означає пропозицію щодо повного набору призначення IC, яку державам-членам подає служба призначення коду запитувача на затвердження;
14. «план призначення коду запитувача» означає найостанніший затверджений повний набір призначень коду запитувача;
15. «допустимий запитувач режиму S» означає запитувач режиму S, для якого виконується принаймні одна з таких умов:
 - (a) запитувач покладається, принаймні частково, на запити на всі виклики режиму S та відповіді для отримання цілей режиму S; або

- (b) запитувач блокує отримані цілі режиму S у відповідь на запити на всі виклики режиму S, постійно або з перервами, у межах всього чи частини свого покриття; або
 - (c) запитувач використовує протоколи мультисайтового зв'язку для прикладних програм лінії передачі даних;
16. «допустимий код запитувача» означає будь-який код серед кодів II і кодів SI, за винятком:
- (a) коду II 0;
 - (b) кодів запитувачів, зарезервованих для управління і призначення за військовими установами, включно з міжурядовими організаціями, зокрема Організацією Північноатлантичного договору;
17. «запити на всі виклики режиму S» означає повідомлення, які зазвичай використовують запитувачі режиму S для отримання цілей режиму S, що заходять у їхню зону покриття;
18. «операційний код запитувача» означає будь-який допустимий код запитувача, відмінний від коду II 14;
19. «компетентна держава-член» означає:
- (a) у випадку провайдера аеронавігаційного обслуговування, державу-член, яка сертифікувала провайдера відповідно до Регламенту Комісії (ЄС) № 2096/2005. (¹);
 - (b) в інших випадках, державу-член, в межах зони відповідальності якої оператор режиму S експлуатує або має намір експлуатувати допустимий запитувач режиму S;
20. «конфлікт коду запитувача» означає нескоординоване перекриття двома або більшою кількістю запитувачів режиму S, які працюють на тому самому коді запитувача, що потенційно може призвести до того, що повітряне судно залишиться невиявленим, принаймні, одним із запитувачів режиму S;
21. «моніторинг конфлікту коду запитувача» означає впровадження оператором режиму S технічних або процедурних засобів для виявлення впливу конфліктів коду запитувача з іншими запитувачами режиму S на дані спостереження, що надають його власні запитувачі режиму S;
22. «послідовність впровадження» означає часову послідовність впровадження призначень коду запитувача, з якою оператори режиму S повинні узгоджувати свої дії, щоб уникнути тимчасових конфліктів коду запитувача;
23. «рівноцінний коду II» означає код II, декодований транспондером режиму S, який не підтримує коди SI, при запитуванні всіх викликів режиму S, що містять код SI, і який використовується таким транспондером для кодування відповідей на всі виклики;
24. «карта блокування» означає файл конфігурації запитувача режиму S, що визначає, де і як застосовувати блокування цілей режиму S.

Стаття 3

Вимоги до взаємодійності та робочих характеристик

Оператори режиму S повинні забезпечити, щоб компоненти електроніки радіолокаційної головки їхніх запитувачів режиму S, які використовують операційний код запитувача:

1. підтримували використання кодів SI та II відповідно до положень Міжнародної організації цивільної авіації, які зазначено в пункті 1 додатка I;
2. підтримували експлуатацію коду II/SI відповідно до вимог, зазначених у додатку III.

Стаття 4

Супутні процедури для операторів режиму S

1. Оператори режиму S повинні експлуатувати допустимі запитувачі режиму S, які використовують допустимий код запитувача, тільки у разі, якщо вони отримали для такої мети призначення коду запитувача від компетентної держави-члена.
2. Оператори режиму S, які мають намір експлуатувати або експлуатують допустимі запитувачі режиму S, для яких не було надано призначення коду запитувача, повинні подати заявку на код запитувача компетентній державі-члену відповідно до вимог, зазначених у частині А додатка II.
3. Оператори режиму S повинні дотримуватися ключових елементів призначень коду запитувача, який вони отримують, як зазначено в частині В додатка II.
4. Оператори режиму S повинні інформувати компетентну державу-член принаймні кожні шість місяців про будь-які зміни в плануванні інсталяції або в робочому статусі допустимих запитувачів режиму S щодо будь-якого з ключових елементів призначення коду запитувача, зазначених в частині В додатка II.
5. Оператори режиму S повинні забезпечити, щоб кожен із їхніх запитувачів режиму S використовував виключно свій призначений код запитувача.

Стаття 5

Супутні процедури для держав-членів

1. Держави-члени повинні перевірити дійсність заявок на код запитувача, отриманих від операторів режиму S, перед тим, як зробити їх доступними для координації через систему призначення коду запитувача. Перевірка дійсності включає ключові елементи, перелічені в частині А додатка II.
2. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб система призначення коду запитувача:
 - (a) перевіряла заявки на код запитувача на відповідність загальноприйнятим стандартам за форматом і даними;
 - (b) перевіряла заявки на код запитувача на повноту, точність і своєчасність;
 - (c) протягом максимум шести календарних місяців від подання заявки:
 - (i) виконувала моделювання оновлення плану призначення коду запитувача на основі заявок, які перебувають на розгляді;
 - (ii) готувала запропоноване оновлення плану призначення коду запитувача для затвердження державами-членами, яких це стосується;
 - (iii) забезпечувала, щоб запропоноване оновлення плану призначення коду запитувача максимально можливою мірою відповідало робочим вимогам до заявок на код запитувача, як це описано в ключових пунктах (g), (h) і (i), перерахованих у частині А додатка II;
 - (iv) оновлювала і доводила до відома держав-членів план призначення коду запитувача відразу ж після його затвердження без шкоди для національних процедур передачі інформації про запитувачі режиму S, які експлуатуються військовими.
3. Зміни в плані призначення коду запитувача повинні бути схвалені всіма державами-членами, які зазнали впливу від оновлення плану.
4. У разі незгоди зі змінами, зазначеними в параграфі 3 цієї статті, залучені держави-члени виносять питання на розгляд Комісії. Комісія діє відповідно до процедури, зазначеної у статті 5(2) Регламенту (ЄС) № 549/2004.
5. Держави-члени, зазначені в параграфі 3, повинні забезпечити, щоб їхні плани призначення кодів запитувачів доводилися до відома інших держав-членів через систему призначення кодів запитувачів.
6. Держави-члени, зазначені в параграфі 3, повинні забезпечити, щоб зміни в призначенні кодів запитувача в результаті оновлення плану призначення кодів запитувача доводилися до відома

відповідних операторів режиму S, що перебувають у їх віданні, протягом 14 календарних днів після отримання оновленого плану призначення.

7. Держави-члени не рідше одного разу в шість місяців повинні надавати іншим державам-членам через систему призначення кодів запитувача оновлений звіт про призначення і використання кодів запитувача допустимими запитувачами режиму S в межах їхньої зони відповідальності.

8. Якщо існує перекриття між покриттям запитувача режиму S, розташованого в зоні відповідальності держави-члена, і покриттям запитувача режиму S, розташованого в зоні відповідальності третьої країни, залучена держава-член зобов'язана:

- (a) забезпечити інформування третьої країни про вимоги безпеки, пов'язані з призначенням і використанням кодів запитувачів;
- (b) вжити необхідних заходів для координації використання кодів запитувачів із третьою країною.

Стаття 6

Супутні процедури для провайдерів обслуговування повітряного руху

Провайдери обслуговування повітряного руху не повинні використовувати дані запитувачів режиму S, що працюють під відповідальністю третьої країни, якщо призначення коду запитувача не було погоджено.

Стаття 7

Вимоги у разі надзвичайних обставин

1. Провайдери обслуговування повітряного руху повинні оцінювати можливий вплив на служби повітряного руху від конфліктів кодів запитувачів і відповідну потенційну втрату даних спостереження цілі режиму S від запитувачів режиму S, що зазнали впливу, беручи до уваги їхні операційні вимоги та наявну надмірність.

2. Якщо потенційна втрата даних спостереження цілі режиму S була оцінена як така, що не пов'язана з безпекою, оператори режиму S повинні:

- (a) впровадити засоби моніторингу для виявлення конфліктів кодів запитувачів, спричинених іншими запитувачами режиму S, які впливають на допустимі запитувачі режиму S, які ними експлуатуються на будь-якому операційному коді запитувача;
- (b) забезпечити, щоб виявлення конфліктів кодів запитувачів, яке здійснюється запровадженими засобами моніторингу, було своєчасним та у межах покриття, що відповідає їхнім вимогам безпеки;
- (c) визначити та, у відповідних випадках, впровадити резервний режим роботи для пом'якшення можливих небезпечних факторів від конфлікту коду запитувача з будь-яким робочим кодом, визначених в оцінюванні, зазначеному в параграфі 1;
- (d) забезпечити, щоб реалізований резервний режим роботи не створював конфлікту коду запитувача з іншими запитувачами режиму S, зазначеними в плані призначення коду запитувача.

3. Оператори режиму S повинні повідомляти про будь-який виявлений конфлікт запитувача, пов'язаний із допустимим запитувачем режиму S, який вони експлуатують на будь-якому операційному коді запитувача, компетентній державі-члену та забезпечити доступність відповідної інформації іншим операторам режиму S через систему призначення ІС.

Стаття 8

Цивільно-військова координація

1. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб військові органи, що працюють із допустимими запитувачами режиму S на будь-якому іншому коді запитувача, крім 0 коду II,

та інших кодів, зарезервованих для військового управління, дотримувалися положень статей 3–7 та статті 12.

2. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб військові органи, що працюють із запитувачами режиму S на 0 коді II або на інших кодах запитувача, зарезервованих для військового управління, проводили моніторинг ексклюзивного використання цих кодів запитувача, щоб уникнути некоординованого використання будь-якого допустимого коду запитувача.

3. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб призначення та використання кодів запитувача для військових органів не мали негативного впливу на безпеку загального повітряного руху.

Стаття 9

Вимоги щодо безпеки

1. Оператори режиму S повинні забезпечити належне оцінювання і пом'якшення можливих небезпечних факторів конфлікту коду запитувача, що впливають на роботу їхніх запитувачів режиму S.

2. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб будь-яким змінам в існуючих системах і пов'язаних процедурах, зазначених у статті 1(2), або введенню в дію таких нових систем і процедур передувало оцінювання безпеки, включно з ідентифікацією небезпечних факторів, оцінюванням та пом'якшенням ризиків, здійснене залученими сторонами.

3. Для цілей оцінювання безпеки, передбаченої в параграфі 2, вимоги, зазначені в статтях 4–8 та статті 12, також потрібно розглядати як мінімальні вимоги щодо безпеки.

Стаття 10

Оцінювання відповідності

Перед виданням декларації ЄС про відповідність або про придатність до використання, зазначеної у статті 5 Регламенту (ЄС) № 552/2004, виробники компонентів, або їх уповноважені представники, що мають осідок у Співтоваристві, для систем, зазначених у статті 1(2) даного Регламенту, повинні здійснити оцінювання відповідності або придатності до використання таких компонентів згідно з вимогами, визначеними у частині А додатка IV зазначеного Регламенту.

Стаття 11

Перевірка систем

1. Провайдери аеронавігаційного обслуговування, які можуть продемонструвати або продемонстрували, що вони відповідають умовам, визначеним у додатку V, повинні виконати перевірку систем, зазначених у статті 1(2), відповідно до вимог, викладених у частині А додатка VI.

2. Провайдери аеронавігаційного обслуговування, які не можуть довести, що вони відповідають умовам, визначеним у додатку V, повинні доручити перевірку систем, зазначених у статті 1(2), нотифікованому органу. Таку перевірку виконують відповідно до вимог, визначених у частині B додатка VI.

Стаття 12

Додаткові вимоги

1. Оператори режиму S повинні забезпечувати належне ознайомлення свого персоналу, який відповідає за впровадження призначення коду запитувача, з відповідними положеннями цього Регламенту та проходження належної підготовки для виконання своїх посадових обов'язків.

2. Оператори режиму S повинні:

- (a) розробляти та оновлювати керівництва з експлуатації режиму S, включаючи необхідні інструкції та інформацію, що дасть змогу їхньому персоналу, який відповідає за впровадження призначення коду запитувача, застосовувати положення цього Регламенту;
 - (b) забезпечувати, щоб керівництва, зазначені в пункті (a), були доступні й оновлювались, а їх оновлення і розповсюдження здійснювалося із належним управлінням якістю і конфігурацією документації;
 - (c) забезпечити, щоб методи роботи та операційні процедури, необхідні для впровадження призначення коду запитувача, відповідали відповідним положенням, зазначеним у цьому Регламенті.
3. Держави-члени вживають необхідних заходів для належного ознайомлення персоналом, який надає послуги призначення коду запитувача, із відповідними положеннями цього Регламенту та проходження належної підготовки для виконання своїх посадових обов'язків.
4. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення того, щоб служба централізованого призначення коду запитувача:
- (a) розробляла та оновлювала керівництва, що містять необхідні вказівки та інформацію, з тим щоб їхній персонал міг застосовувати положення цього Регламенту;
 - (b) забезпечувала, щоб керівництва, зазначені в пункті (a), були доступні й оновлювалися, а їх оновлення і розповсюдження здійснювалося із належним управлінням якістю і конфігурацією документації;
 - (c) забезпечувала, щоб методи роботи та операційні процедури відповідали відповідним положенням, зазначеним у цьому Регламенті.

Стаття 13

Набуття чинності та застосування

Цей Регламент набуває чинності на 20-ий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Статтю 3 застосовують із 1 січня 2011 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

ДОДАТОК I

▼ M1

Положення Міжнародної організації цивільної авіації, зазначені в статті 3(1) і пункті 2 додатка III

1. Глава 3 «Системи спостереження», секція 3.1.2.5.2.1.2 «IC: Код запитувача» додатка 10 «Авіаційний електров'язок» ІКАО, том IV, «Системи спостереження та попередження зіткнення» (п'яте видання, липень 2014 року, що включає поправку 89).
2. Глава 5 «режим S ВОРЛ лінії передачі даних «повітря-земля»», секція 5.2.9 «Звіт про можливості лінії передачі даних», додатка 10 «Авіаційний електров'язок» ІКАО, том III «Системи зв'язку», (друге видання, липень 2007 року, що включає поправку 90).

▼ B

ДОДАТОК II

Частина А: Вимоги щодо застосування для кодів запитувачів, зазначених у статтях 4(2), 5(1) і 5(2)

У заявку ІС повинні бути включені щонайменше такі основні пункти:

- (a) унікальне покликання на заявку від компетентної держави-члена;
- (b) повна інформація про представника держави-члена, що відповідає за координацію призначення ІС режиму S;
- (c) повна інформація про контактну інформацію оператора режиму S із питань призначення ІС режиму S;
- (d) назва запитувача режиму S;
- (e) використання запитувача режиму S (експлуатаційне або тестове);
- (f) розташування запитувача режиму S;
- (g) запланована дата першої передачі в режимі S запитувача режиму S;
- (h) запитуване покриття режиму S;
- (i) спеціальні операційні вимоги;
- (j) можливості коду SII;
- (k) можливість «експлуатації коду II/SI»;
- (l) можливості карти покриття.

Частина В: Вимоги, що стосуються призначення кодів запитувачів, зазначених у статтях 2(10), 4(3) і 4(4)

Призначення кодів ІС повинно включати щонайменше такі елементи:

- (a) відповідне покликання на заявку від компетентної держави-члена;
- (b) унікальне покликання на призначення від служби призначення ІС;
- (c) замінені покликання на призначення, при необхідності;
- (d) призначений ІС;
- (e) обмеження покриття спостереження і блокування в формі поділених на сектори діапазонів або карти покриття режиму S;
- (f) період впровадження, протягом якого призначення необхідно зареєструвати в запитувачі режиму S, визначеного в заявці;
- (g) послідовність впровадження, якої необхідно дотримуватися;
- (h) необов'язкове та пов'язане з іншими альтернативними варіантами: кластерна рекомендація;
- (i) спеціальні операційні обмеження, при необхідності.

ДОДАТОК III

Експлуатація коду II/SI, зазначеного в статті 3(2)

1. Запитувачі режиму S при роботі з кодом SI та при активації відповідним операційним параметром повинні також захоплювати цілі через всі відповіді на виклик, які кодують за допомогою рівноцінного коду II.

2. Запитувачі режиму S при роботі з кодом SI та при активації відповідним операційним параметром повинні розглядати транспондери, що відповідають на всі відповіді на виклик, закодовані з використанням рівноцінного коду II, як транспондери, не обладнані системою SI, незалежно від здатності SI, про яку повідомляється в звіті про здатність лінії передачі даних, яка визначена в документі, зазначеному в пункті 2 додатка I.
3. Запитувачі режиму S при роботі з кодом SI та при активації відповідним операційним параметром повинні запитувати транспондери, які не мають можливості використання коду SI, з використанням повідомлень протоколу мультисайтового блокування режиму S, передбаченого для експлуатації коду II. Код II, який буде використовуватися, повинен бути рівноцінним коду II.
4. Запитувачі режиму S при роботі з кодом SI та, якщо він включений відповідним робочим параметром, повинні бути придатними до налаштування оператором під будь-який із таких варіантів:
 - не використовувати блокування рівноцінного коду II для транспондерів, які не мають можливості використовувати код SI, або
 - використовувати переривчасте блокування рівноцінного коду II для транспондерів, які не мають можливості використовувати код SI.
5. Запитувачі режиму S при роботі з кодом II та, якщо він включений відповідним робочим параметром, повинні бути придатними до налаштування оператором під будь-який із таких варіантів:
 - не використовувати блокування для транспондерів, які повідомляють про відсутність можливості SI в своєму звіті про можливість лінії передачі даних або не можуть повідомити про свої можливості лінії передачі даних, або
 - використовувати переривчасте блокування для транспондерів, які повідомляють про відсутність можливості SI в своєму звіті про можливість лінії передачі даних або не можуть повідомити про свої можливості лінії передачі даних.
6. Коли активована експлуатація коду II/SI, карти блокування не повинні братися до уваги для транспондерів, які не мають можливості роботи з кодом SI.

ДОДАТОК IV

Частина А: Вимоги щодо оцінювання відповідності або придатності до використання компонентів, зазначених у статті 10

1. Заходи з перевірки повинні продемонструвати відповідність компонентів, що підтримують протоколи блокування коду II і коду SI, а також експлуатацію коду II/SI, вимогам цього Регламенту щодо взаємодійності та робочих характеристик, або їх придатності до використання в ході експлуатації таких компонентів у тестовому середовищі.
2. Заявку виробника або його уповноваженого представника, що має осідок у Співтоваристві, на модуль, описаний у частині В, необхідно розглядати як належну процедуру оцінювання відповідності для забезпечення і декларування відповідності компонентів. Еквівалентні або більш суворі процедури також дозволені.

Частина В: Внутрішній модуль виробничого контролю

1. Цей модуль описує процедуру, відповідно до якої виробник або його уповноважений представник з осідком у Співтоваристві, який виконує обов'язки, встановлені в пункті 2, гарантує і заявляє, що відповідні компоненти відповідають вимогам цього Регламенту. Виробник або його уповноважений

представник, що має осідок у Співтоваристві, повинен скласти письмову декларацію відповідності або придатності до використання відповідно до пункту 3 додатка III Регламенту (ЄС) № 552/2004.

2. Виробник повинен скласти технічну документацію, описану в пункті 4, а він або його уповноважений представник, що має осідок у Співтоваристві, повинні зберігати її протягом не менше ніж 10 років після виготовлення останніх компонентів та надавати відповідним національним наглядовим органам для цілей інспектування та надавати провайдерам аеронавігаційного обслуговування, які інтегрують такі компоненти в свої системи. Виробник або його уповноважений представник, що має осідок у Співтоваристві, повинен інформувати держави-члени про те, де і яким чином можна отримати згадану вище технічну документацію.
3. У випадках, коли виробник не має осідку в Співтоваристві, він повинен призначити осіб, які вводять компоненти в обіг у Співтоваристві. Такі особи повинні інформувати держави-члени про те, де і яким чином технічна документація може бути доступна.
4. Технічна документація повинна давати змогу оцінити відповідність таких компонентів вимогам цього Регламенту. Вона повинна, наскільки це стосується такого оцінювання, охоплювати розробку, виробництво й експлуатацію таких компонентів.
5. Виробник або його уповноважений представник зобов'язані зберігати копію декларації про відповідність або придатність до застосування разом із технічною документацією.

ДОДАТОК V

Умови, зазначені в статті 11

1. Провайдер аеронавігаційного обслуговування повинен мати в своєму розпорядженні такі методи звітності в межах організації, які забезпечують і демонструють неупередженість і незалежність суджень щодо діяльності з перевірки.
 2. Провайдер аеронавігаційного обслуговування повинен забезпечити, щоб персонал, який бере участь у процесах перевірки, проводив контрольні перевірки з максимально можливою професійною доброчесністю і максимально можливою технічною компетентністю, та щоб він не зазнавав будь-якого тиску і стимулювання, зокрема фінансового характеру, що могли б вплинути на його судження або результати контрольних перевірок, зокрема, з боку осіб або груп осіб, яких можуть стосуватися результати перевірок.
 3. Провайдер аеронавігаційного обслуговування повинен забезпечити, щоб персонал, який бере участь в процесах перевірки, мав доступ до обладнання, що дозволяє йому належним чином виконувати необхідні перевірки.
 4. Провайдер аеронавігаційного обслуговування повинен забезпечити, щоб персонал, який бере участь в процесах перевірки, мав добру технічну і професійну підготовку, задовільні знання вимог, що пред'являються до проведення перевірки, яку вони повинні проводити, достатній досвід таких операцій і спроможність, необхідну для складання декларацій, записів і звітів, що підтверджують, що перевірку було проведено.
 5. Провайдер аеронавігаційного обслуговування повинен забезпечити, щоб персонал, який бере участь в процесах перевірки, міг проводити свої перевірки неупереджено. Розмір винагороди не повинен залежати від кількості проведених перевірок або результатів таких перевірок.
-

ДОДАТОК VI

Частина А: Вимоги до перевірок систем, зазначених у статті 11(1)

1. Перевірка систем повинна продемонструвати відповідність таких систем вимогам цього Регламенту щодо взаємодійності, робочих характеристик, надзвичайних обставин та безпеки польотів у середовищі оцінювання, що відображає робочий контекст таких систем. Зокрема, перевірка запитувача режиму S повинна продемонструвати:
 - коректну роботу коду SI, включно з експлуатацією коду II/SI,
 - що комбінація систем та/або процедур моніторингу конфлікту IC і резервний режим роботи належним чином пом'якшують небезпечні фактори від конфлікту IC,
 - що резервний режим роботи не конфліктує з планом призначення IC.
2. Перевірку систем, визначених у статті 1(2), необхідно проводити згідно з належними і визнаними практиками тестування.
3. Інструменти тестування, що їх використовують для перевірки систем, визначених у статті 1(2), повинні мати належну функціональність.
4. Перевірка систем, визначених у статті 1(2) цього Регламенту, повинна сформувати елементи технічного файлу, як того вимагає пункт 3 додатка IV до Регламенту (ЄС) № 552/2004, включно з такими елементами:
 - опис впровадження,
 - звіт про проведені інспекційні перевірки і тести перед введенням системи в експлуатацію.
5. Провайдер аеронавігаційного обслуговування повинен здійснювати управління діяльністю з перевірки та він повинен, зокрема:
 - визначати відповідне операційне і технічне середовище оцінювання, що відображає операційне середовище,
 - перевірити, що план тестування описує інтеграцію систем, визначених у статті 1(2), в операційному та технічному середовищі оцінювання;
 - перевірити, що план тестування забезпечує повне покриття застосовних вимог цього Регламенту щодо взаємодійності, робочих характеристик, надзвичайних обставин та безпеки польотів,
 - забезпечити узгодженість і якість технічної документації та плану тестування,
 - спланувати організацію тестування, персонал, встановлення та конфігурацію платформи тестування,
 - виконувати інспекційні перевірки і тести як вказано в плані тестування,
 - скласти звіт з викладом результатів інспекційних перевірок і тестів.
6. Провайдер аеронавігаційного обслуговування повинен забезпечити, щоб системи, визначені в статті 1(2), що експлуатуються в середовищі операційного оцінювання, відповідали вимогам цього Регламенту щодо взаємодійності, робочих характеристик, надзвичайних обставин та безпеки польотів.
7. Після задовільного завершення перевірки відповідності провайдери аеронавігаційного обслуговування повинні скласти декларацію ЄС про перевірку системи і подати її до національного наглядового органу разом із технічним файлом, як того вимагає стаття 6 Регламенту (ЄС) № 552/2004.

Частина В: Вимоги до перевірок систем, зазначених у статті 11(2)

1. Перевірка систем повинна продемонструвати відповідність таких систем вимогам цього Регламенту щодо взаємодійності, робочих характеристик, надзвичайних обставин та безпеки польотів у середовищі оцінювання, що відображає робочий контекст таких систем. Зокрема, перевірка запитувача режиму S повинна продемонструвати:

- коректну роботу коду SI, включно з експлуатацією коду II/SI,
 - що комбінація систем моніторингу конфлікту IC і резервний режим роботи належним чином пом'якшують небезпечні фактори від конфлікту IC,
 - що резервний режим роботи не конфліктує з планом призначення IC.
2. Перевірку систем, визначених у статті 1(2), необхідно проводити згідно з належними і визнаними практиками тестування.
 3. Інструменти тестування, що їх використовують для перевірки систем, визначених у статті 1(2), повинні мати належну функціональність.
 4. Перевірка систем, визначених у статті 1(2) цього Регламенту, повинна сформувати елементи технічного файлу, як того вимагає пункт 3 додатка IV до Регламенту (ЄС) № 552/2004, включно з такими елементами:
 - опис впровадження,
 - звіт про проведені інспекційні перевірки і тести перед введенням системи в експлуатацію.
 5. Провайдер аеронавігаційного обслуговування повинен визначити належне операційне та технічне середовище оцінювання, що відображає операційне середовище, і повинен доручити проведення перевірки нотифікованому органу.
 6. Нотифікований орган здійснює управління діяльністю з перевірки та він повинен, зокрема:
 - визначити відповідне операційне і технічне середовище оцінювання, що відображає операційне середовище,
 - перевірити, що план тестування описує інтеграцію систем, визначених у статті 1(2), в операційному та технічному середовищі оцінювання;
 - перевірити, що план тестування забезпечує повне покриття застосовних вимог цього Регламенту щодо взаємодійності, робочих характеристик, надзвичайних обставин та безпеки польотів,
 - забезпечити узгодженість і якість технічної документації та плану тестування,
 - спланувати організацію тестування, персонал, встановлення та конфігурацію платформи тестування,
 - виконувати інспекційні перевірки і тести як вказано в плані тестування,
 - скласти звіт з викладом результатів інспекційних перевірок і тестів.
 7. Нотифікований орган повинен забезпечити, щоб реалізація обміну інформацією на підтримку процесу призначення та використання режиму S IC, інтегрованого в системи, що експлуатуються в модельованому операційному середовищі, відповідали вимогам цього Регламенту щодо взаємодійності, робочих характеристик, надзвичайних обставин та безпеки польотів.
 8. Після належного проведення перевірочних завдань, нотифікований орган повинен скласти сертифікат відповідності щодо виконаних ним завдань.
 9. Після цього провайдер аеронавігаційного обслуговування складає декларацію ЄС про перевірку системи і подає її національному наглядовому органу разом з технічним файлом, як того вимагає стаття 6 Регламенту (ЄС) № 552/2004.

(¹) ОВ L 335, 21.12.2005, с. 13.